

FLAME DREAM

DISCOGRAFIE

Flame Dream	
Calatea	1979
Elements	1979
Out In The Dark	1981
Supervision	1982
Travaganza	1983
8 On 6	1986
Silent Transition	2024

Na een oorverdovende stilte van maar liefst achtendertig jaar maakt Flame Dream een comeback met het nieuwe album

Silent Transition. De Zwitserse band bracht zes platen uit in de periode tussen 1977 en 1986, met muziek waar nog steeds veel vraag naar is.

Vlammende comeback

Toch is de naam niet zo bekend doordat het vinyl zelf moest worden gefinancierd, zonder steun van een grote platenmaatschappij. Zoals bij veel bands in de jaren tachtig (Genesis, Yes, Marillion, Irvy) ging de muziek – zeker die op het laatste album *8 On 6* – de radiovriendelijker en commerciële kant op, maar ook deze switch pakte niet goed uit, en de band leek na 1986 opgeheven.

De onderlinge vriendschap van de vier leden Pit Furrer (slagwerk), Urs Hochuli (bas, design), Peter Wolf (zang, blaasinstrumenten) en Roland Ruckstuhl (keyboards) bleef overeind, en de heren bleven werkzaam in de muzieksector via theaterproducties, soundtracks, sessiewerk en design. Toetsenman Ruckstuhl was in de loop der jaren al bezig om enkele oude albums te digitaliseren, en Flame Dream besloot een compleet nieuw album op te nemen, mede om hernieuwde aandacht op de band te vestigen. Nu is die terug met *Silent Transition*.

CONCESSIES

Hoe zijn jullie in de jaren zeventig als band begonnen en wat voor scholing hebben jullie gehad?

“We waren eigenlijk allemaal nog bezig met onze opleidingen. Pit heeft privélessen gevolgd, zat op een jazzschool en heeft klassieke percussie gestudeerd. Hij heeft ook een tijd in Los Angeles gewerkt. Jaren later heeft hij instructieboeken slagwerk

geschreven en in Luzern een eigen slagwerkschool gehad. Urs kreeg privéles op bas, heeft onderwijs in rockgitaar gehad en volgde een studie op het gebied van design en grafische vormgeving. De hoesontwerpen en de lichtgewicht podiumaankleding zijn door hem ontworpen. Peter heeft onderwijs op het conservatorium gevolgd voor fluit, op een jazzschool gezeten voor saxofoon en privélessen gehad voor hobo. Bovendien volgde hij klassieke zanglessen. Hij heeft cursussen op het gebied van tekstschrijven in zijn geboorteplaats Dublin gehad en studeerde artiestenmanagement en uitgifrechten. Roland heeft opleidingen aan het conservatorium voor piano, arrangementen & orkestraties, orgel en klassieke percussie gevolgd. Hij heeft ook cursussen geluidstechniek en productie gedaan en is heel lang aan de Roland Company verbonden geweest om keyboards te demonstreren.”

Hadden jullie destijds geen mogelijkheid om een platencontract te krijgen?

“Medio jaren zeventig was er in Zwitserland voor de muzikscene niets geregeld, laat staan enige vorm van subsidie. Onze muziek was te gecompliceerd voor de radio, en daarbij wilden we graag zelf zowel onze artistieke vrijheid als de rechten van onze muziek behouden. Phonogram bood ons een distributiedeal aan voor ons debuutalbum *Calatea*, dat via het Philips-label werd uitgebracht.”

PATRICK MORAZ

Jullie moesten dus alles zelf financieren? Hoe is dat met Calatea in zijn werk gegaan?

“Dat was een loodzware bevalling, want we moesten van een bijna twee uur durend live-spektakel, dat we met zijn zessen speelden, terug naar 45 minuten muziek die op een lp pasten. Dat betekende (te) veel concessies en lastige keuzes. We hadden hoegenaamd geen studio-ervaring en vanwege ons budget ook weinig studiotijd. Voor *Calatea* was Jean Ristori (ex-Mainhorse: bas/cello) de geluids en opnametechnicus. Hij was overigens ook geluidstechnicus voor Patrick Moraz' soloalbum *The Story of I*, waarop hij tevens meespeelde. Hij was in die tijd de geluidsman bij de live-shows van Yes in 1975 en 1976, toen Patrick Moraz, mede-eigenaar van de 24-track Aquarius-studio in Geneve, bij die band speelde. Patrick was zo aardig om ons zijn Hammond B3 en Oberheim polyfone synth te laten gebruiken. We gebruikten toen al een Clavinet D6, een RMI-elektrische piano, een Fender Rhodes, een Mellotron en een synthesizer! Vanwege de bekende 'meningsverschillen over de muzikale richting die de band op wilde', verliet gitarist/zanger Urs Waldispühl de band, en daarmee waren we toen gereduceerd tot een kwartet zonder zanger. Peter nam zanglessen, maar we zagen geen kans om een geschikte gitarist te vinden, en zo werden de blaasinstrumenten van Peter en de keyboards belangrijker. Peter ging ook zingen. Urs bespeelde

live regelmatig een *double neck* om ook de gitaarpartijen te doen. De bas werd dan overgenomen door Tauruspedalen. Via Phonogram kwam het contact met John Acock tot stand. We ontmoetten hem in Montreux toen hij daar de geluidsman van Steve Hackett was. Met hem werd *Out In The Dark* opgenomen met de inmiddels gevonden gitarist Dale Hauskins uit Los Angeles. Ook bij *Supervision* was hij de geluidsman, maar dit keer werden de opnamen in Londen gemaakt in de studio van muzikant Eddie Hardin en wederom in de bezetting met ons vieren."

GEDICHTEN

De teksten op jullie albums zijn een apart verhaal?

"Ja, dat klopt. Naast ons gebrek aan studio-ervaring hadden we ook geen ervaring met het schrijven van goede Engelstalige teksten. Op *Elements* waren gedichten van schrijvers Edmund Spenser (*Sea Monsters*), Ralph Waldo Emerson (*Earth Song*) en John Davies (*A Poem Of Dancing*) de basis voor de teksten. Voor *Out In The Dark* maakten we naast eigen teksten gebruik van de gedichten van Robert Graves (*Full Moon*), Edward Thomas (*Out In The Dark*), Thomas Hardy (*Wintertime Nights*) en Wilfred Owen (*Strange Meeting*, een gedicht dat ook in het requiem van Benjamin Britten wordt gebruikt). Pas toen Peter cursussen had gevolgd, zou *Supervision* het eerste album worden met allemaal eigen teksten."

*Net als jullie landgenoten van Irrwisch zijn jullie laatste albums *Travaganza* en *8 On 6* meer 'mainstream'. Nood breekt wetten? "Begin jaren tachtig werd de situatie voor progrock met al die gecompliceerde, lange stukken onhoudbaar, en toen hebben we ons zeker laten beïnvloeden door andere muziekstijlen. Daardoor zijn *Travaganza* en het als trio opgenomen *8 On 6* met alle composities van Roland veel songgerichter geworden. Nu blijken onze progressieve rockalbums, mede dankzij YouTube, de tand des tijds te hebben doorstaan."*

Zijn er uit de periode dat de band actief was helemaal geen live-opnamen beschikbaar?

"Onze band had voor elk album een heel krap budget. We moesten prioriteiten stellen, en daarbij kregen de productie van de albums, de aanschaf en het onderhoud van instrumenten, lichtshow en PA absoluut voorrang. Er was dus geen financiële ruimte om professionele multitrack-opnamen te laten maken. We hebben nog wel de beschikking over diverse 2 track-opnamen, gemaakt op een Revox A 77-recorder."

VEEL LOL

Vertelt eens over het nieuwe album.

"Roland heeft in de loop der jaren een schat aan ervaring opgedaan. Mede dankzij zijn relatie met het bedrijf Roland heeft hij enorm veel knowhow op technisch gebied. Hij schreef sowieso al veel van onze muziek en kon al zijn ideeën opslaan. Datzelfde geldt voor het schrijven van de teksten. Door de enorme vooruitgang in technische mogelijkheden werd het schrijven en arrangeren van nieuwe muziek een zeer organisch proces dat we alle vier als uitermate plezierig hebben ervaren en waar we vanwege onze gezamenlijke passie voor muziek ook erg veel lol aan hebben beleefd."

Zijn jullie van plan al jullie oude albums opnieuw uit te brengen, en zullen die worden gremastered en/of deels opnieuw worden opgenomen?

"Natuurlijk streven we naar topkwaliteit. De oorspronkelijke analoge opnamen moeten worden gedigitaliseerd, en de uitgebreide cover-art en teksten moeten worden aangepast aan het formaat van een cd-digipack. We willen de sound zo natuurgetrouw mogelijk benaderen, dus nee, geen stukken die opnieuw worden opgenomen. Daar de belangstelling vooral uitgaat naar de 'progalbums' zullen we in eerste instantie proberen *Elements*, *Out In The Dark* en *Supervision* uit te brengen. Daarna zien we wel weer verder, stap voor stap. Ook een nieuw album behoort zeker tot de mogelijkheden, maar nu eerst die drie oudjes."

Urs Hochuli

Peter Wolf

Roland Ruckstuhl

Alex Hutchings

Pit Furrer